

บทที่ ๑๖ ม้าวิ่งไล่แครอท

ฉันพบว่า มีหลายอย่างในชีวิตที่เราไม่ชอบทำ แต่เราก็อดทนทำต่อไปได้ เพราะอะไรนะหรือก็เขาเอาบางสิ่งบางอย่างมาล่อใจให้เราไม่ออกนอกถู่ นอกทางนะสิ

นึกถึงภาพม้าแข่งในการ์ตูนที่เคยดูตอนเด็กๆ ม้าตัวนี้แสนซี้เกียจ ไม่ยอมวิ่งในสนามแข่งซะอย่างนั้น เจ้าของแสนฉลาดก็มีวิธีทำให้มันวิ่งเอาชนะคู่แข่งจนได้ โดยเอาเบ็ดเกี่ยวแครอทแล้วหย่อนไว้หน้าเจ้าม้าจอมซี้เกียจ ล่อให้มันวิ่งไล่จับไปเรื่อย แต่จับเท่าไรก็จับไม่ถึง มันจึงวิ่งไล่จับไปเรื่อย จนถึงเส้นชัย

จำได้...สมัยเด็กๆ ฉันไม่ชอบกินผัก ลูกก็จะหลอกล่อว่า ถ้ากินผักหมดจะพาไปจับหิ่งห้อย แถวบ้านลูกเป็นทุ่งจึงมีหิ่งห้อยเยอะ ฉันก็กินผักจนหมด เพราะอยากไปจับหิ่งห้อยแสนสวย

ถึงเวลาต้องไปโรงเรียน พ่อแม่บอกว่าคนที่ไปโรงเรียนแล้วไม่ร้องไห้เป็นคนเก่ง ฉันก็ไม่ร้องไห้ และขยันไปโรงเรียนเพราะอยากเป็นคนเก่งของพ่อแม่

เมื่อโตขึ้น ใครๆบอกว่า ต้องขยันเรียนจะได้เอ็นทรานซ์ติดมหาวิทยาลัยดีๆ จะได้มีงานดีๆทำ ฉันก็ทำตาม ต้องเรียนพิเศษวันเสาร์อาทิตย์ก็ยังไม่

เมื่อจบปริญญาตรี เขายังไม่พอ ถ้าอยากได้งานดีๆ เงินเดือนเยอะๆ ต้องไปต่อปริญญาโท ฉันก็ไปตามที่เขาว่า แล้วต้องไปเรียนที่มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะได้เป็นเกียรตินิยมวงศ์ตระกูล ฉันก็ทำตาม ทั้งที่ไม่ชอบเรียนเลย

เมื่อทำงาน นายจ้างก็ว่าถ้าขยัน ตั้งใจทำงาน จะได้ขึ้นเงินเดือนและได้รับยกย่องว่าเป็นพนักงานดีเด่น ฉันก็ทำงานเอาจริงเอาจัง หามรุ่งหามค่ำ จนได้รับคำชม แม้จะเหนื่อยกับงานแต่ก็ทนได้

จริงๆแล้วสิ่งที่เราพอใจ ขวนขวายให้ได้มา ทั้งคำชม ความสำเร็จ เกียรติยศ ชื่อเสียง ก็เป็นแค่แครอทที่ม้าไม่มีวันได้กิน เป็นสิ่งที่เขาใช้ล่อให้เราทำตามกลไกทางสังคม กลไกของโลก เพื่อให้สังคมอยู่ได้ ประเทศอยู่ได้ โลกนี้อยู่ได้ แต่เราไม่ได้ได้มาเป็นของเราจริงๆซะหน่อย ทุกอย่างเหล่านั้นอยู่กับเราแค่ชั่วคราวทั้งนั้น

เศรษฐีที่มีเงินมากที่สุดก็เป็นเจ้าของเงินแค่ชั่วคราว นายพลยศสูงที่สุดก็มียศ มีคนนับถือมากมายแค่ชั่วคราว ผู้หญิงที่สวยงามที่สุดก็มีความสวยแค่ชั่วคราว ของที่รักที่สุดก็เป็นของเราแค่ชั่วคราว เราจะเอาจริงเอาจังอะไรมากนักถ้าใจรู้ทันเขาซะแล้วแบบนี้

อย่าลืม ภายนอกก็ยังคงต้องแสดงให้เห็นบทบาทต่อไปเช่นเดิม เพราะเรามีร่างกายที่จะต้องดูแลรักษา มีบทบาทหน้าที่ที่ติดตัวมา ชีวิตเราก็ต้องดำเนินต่อไป ทำงานก็ต้องเอาเงินเดือนและต้องขยันให้ได้เงินเดือนขึ้นด้วย เป็นเจ้าของร้านขายกล้วยเดี๋ยวก็ต้องทำให้ได้กำไร แต่ไม่เอาจริงเอาจังที่ใจจะ